

noget dertil at sige. Den Mand, der gør Tjeneste ved Sundhedstropperne under Feltforhold og skal deltage i Arbejdet ved Opsamling af syge og saarede i Ildlinien, har nemlig derved ligesaa megen Risiko som den, der bruger sine Vaaben. Men det skal disse Folk ikke. Her vil blive en Klasse Borgere, hvis Stilling bliver anderledes i Forsvarsforhold end den pligtopfyldende Mands, for jeg kalder ikke den unge Mand for pligtopfyldende, som vil unddrage sig den Pligt at værge sit Fædreland, tværtimod. Det bør dog ikke gaa saa vidt, at vore hjemlige Bolscheviker og Maksimalister kommer til at bestemme, hvorledes vort Forsvar skal ligge. Det maa bestemmes i Henhold til bestaaende Love, navnlig i Henhold til den bestaaende Grundlov. Der kunde yderligere anføres mange andre Grunde imod Lovforslaget, idet det er et saa kapitalt Spørgsmaal, at det er ganske umuligt at udmaale Følgerne af saadanne Lovbestemmelser, som nu formentlig bliver vedtaget, men det er aabenbart ingen Nytte til paa dette Tidspunkt. Jeg ved, at Lovforslaget bliver vedtaget, og saa er den megen Tale derom overflødig. Jeg vil da slutte med at sige, at vor Opfattelse af Grundlovens Bestemmelser i dens § 90 er, at det er en Pligt for enhver Borger at bidrage til Forsvaret, at denne Pligt kan han ikke unddrage sig, og at den Fortolkning, som nu foreligger, at Autoriteterne kan bestemme, hvorledes denne Pligt skal udføres, er rigtig. Hvis Lovforslaget indskrænkede sig dertil, kunde man rimeligvis gaa med dertil, men det gør det ikke. Den Person, der ikke ønsker at deltage i de militære Arbejder, kan, hvis Lovforslaget vedtages, undslaa sig derfor og har Lovens Medhold. Det er det, jeg stemmer imod. Jeg stemmer altsaa imod Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Det ærede Medlem har ikke Ret i, at det er den enkelte selv, der afgør, om han kommer til at gøre militær Tjeneste eller ikke; det afgøres først af Sessionen og derefter af Forsvarsministeren, og det ærede Medlem har ikke Ret til at sige, at Afgørelsen altid vil gaa i Retning af, hvad den enkelte ønsker. Hvis det var rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, behøvedes der slet ingen Undersøgelse. Det ærede Medlem maa erindre, at der er Forskel paa, om de vedkommende er villige til at gøre deres Pligt eller ikke, og paa, at Staten fra sit Synspunkt kan finde det hensigts-

mæssigt at fritage fra denne Pligt i Tilfælde, hvor man ikke vil have nogen Nytte af de paagældende som Soldater, men tværtimod have Fortræd af dem. Det vil da være hensigtsmæssigt at lade dem udføre deres Pligt ved civilt Arbejde. Det kan da ikke være mere forkasteligt, end at man i stor Udstrækning lader Folk slippe for overhovedet at blive indkaldt til militær Tjeneste, hvad man jo altid har gjort i større eller mindre Udstrækning.

Niels Rasmussen: Maa jeg til den ærede Ordfører sige, at det, han sidst nævnedes, er jo dog ikke at gaa videre med Hensyn til Tilsidesættelse af Bestemmelserne om den almindelige Værnepligt, end at der mellem det paa Sessionen fremstillede Mandskab finder Lodtrækning Sted om, hvem der skal træde i Nummer og aftjene sin Værnepligt ved en eller anden Afdeling, og hvem der bliver fritaget. Men det foreliggende har ikke noget med denne Tilfældighed, Lodtrækningen, at gøre. Denne Lodtrækning er naturligvis et svagt Punkt ved hele vor Værnepligtsordning, idet Grundlovens Ord om den almindelige Værnepligt til Dels er et dødt Ord, men der er dog Lighed for Loven, alle bliver behandlet ens, og at den ene saa er mere heldig end den anden, er kedeligt for den uheldige, men denne Ordning giver ikke den enkelte Person nogen som helst Ret til at indtage en Særstilling, og det er det, denne Lov vil give.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Skulde det være at foretrække, at man lod Lodtrækning træffe Afgørelsen mellem værnepligtige, der hver for sig var lige egnede til at gøre militær Tjeneste, fremfor at man paa Forhaand udskiller dem, som ikke egner sig til at gøre militær Tjeneste, fordi de vilde gøre mere Fortræd ved at være under militær Tjeneste end ved ikke at være det? Det forekommer mig dog, at naar man overhovedet undlader at tage nogle med, er det bedre, at man undlader at tage dem med, som absolut ikke egner sig til at gøre Tjeneste.

Niels Rasmussen: Jeg frygter for, at der vil blive mange, som, efter at dette Lovforslag er vedtaget, ikke egner sig til Militærtjeneste; der vil blive mange ømme Samvittigheder, og det vil være vanskeligt at faa dem tydet rigtigt; man har nemlig ikke noget Kriterium for en øm Samvittighed. Hvis derimod en Person møder op med religiøse Samvittighedsgrunde, som